

Valg af menighedsråd efter de nye regler finder første gang sted i november 1949.

Endelig skal nævnes, at loven bemyndiger kirkeministeren til at lade loven om menighedsråd optrykke i den ændrede affattelse.

I det af kirkeministeren fremsatte lovforslag var optaget en række nye bestemmelser, som udgik i folketinget. De tog sigte på en *begrænsning af menighedsrådenes adgang til at medvirke ved besættelsen af præsteembeder i enkelte tilfælde* med det formål at åbne mulighed for *forflyttelse af veltjente præster*, som ellers havde vanskelighed ved at få et nyt embede.

Herom udtalte *kirkeministeren* ved fremsættelsen bl. a.: „Vi foreslår ikke ændringen, fordi ministeriet ønsker større magt; vi foreslår den først og fremmest til fordel for de mange præster, der virker på Færøerne, på Grønland og udenfor landets grænser. Det vil efter et skøn, vi har dannet os i kirkeministeriet, dreje sig om ialt henved 100. Det er som allerede nævnt præsterne på Færøerne og Grønland, det er sømandspræsterne, missionærerne og nu henimod en snes præster i Sydslesvig. Disse præster — jeg ser bort fra præsterne i Sydslesvig, der jo endnu ikke har virket ret længe dernede — har hidtil været handikappet meget alvorligt, når de efter en tids gerning derude søgte hjem til embede i Danmark. Jeg anser det for helt nødvendigt, at disse folk får en mere fair chance, end de hidtil har haft.

Jeg foreslår reglerne ændret på følgende måde: som en overgangsbestemmelse for at komme i gang skulle hvert 10. ledigtblevne embede besættes efter en særlig regel, d. v. s. embedet oplås ikke ledigt, men ministeriet tilstiller menighedsrådet en liste over 3 præster, som menighedsrådet kan vælge imellem. Hvis der bliver enstemmighed indenfor menighedsrådet, skal ministeriet udnævne vedkommende, men ellers står ministeriet frit. Når et embede har været underkastet disse særlige regler, gælder for det pågældende embede normal og efter forslaget altså betydelig udvidet indstillingsret for menighedsrådet de næste 9 gange. Medens det hidtil har været sådan, at ministeriet kun har været pligtig til at følge indstillingen, hvis enstemmighed forelå, vil man nu gå til, at hvor en indstilling har $\frac{3}{4}$ af stemmerne eller det derunder nærmest liggende hele tal, skal ministeriet følge indstillingen. Da gennemsnitstiden for en embedsbesættelse er 12—13 år, vil man se, hvor lempe ligt indgrebet er. Det er klart, at ministeriet ved besættelse efter undtagelsesreglen ved sin udvælgelse af de tre emner skal tage hensyn til stedets karakter og kirkelige forhold. Iøvrigt indhentes ved disse tilfælde forud en erklæring fra den pågæl-